

“Поспішайки: маленьке життя”

(Підготували: проф. кафедри педіатрії та дитячих інфекційних хвороб О.К. Колоскова,
ас. кафедри педіатрії та дитячих інфекційних хвороб Н.М.Крецу)

«Ранні пташки», «нетерплячки», «поспішайки» – так по-різному називають діток, які народилися передчасно. У різних країнах частка передчасних пологів коливається в межах 6–8%. В

Україні цей показник становить близько 5–6%.

З 1 січня 2007 року в Україні почали реєструвати передчасно народжених дітей із масою тіла від 500 г із терміном від 22 тижнів (раніше — тільки з масою тіла від 1000 г та після 28 тижнів вагітності).

17 листопада в усьому світі відзначається Міжнародний день передчасно народженої дитини. Він був заснований в 2009 році за ініціативою Європейського фонду по догляду за новонародженими дітьми. Наближення законодавства до європейських стандартів стало викликом для українських неонатологів, який вони витримали гідно. Однак проблеми, пов'язані зі здоров'ям передчасно народжених дітей, поки що не можуть вирішити в жодній країні світу. Ідея заснування Дня недоношених дітей дала можливість публічно і широко заявити про існуючу проблему в суспільстві, про необхідність розв'язання проблем, з якими стикаються лікарі і сім'ї з передчасно народженими дітьми, допомогти їм знайти підтримку і розуміння. Адже недоношеність – проблема, з якою сім'ї та суспільство стикаються незалежно від добробуту і рівня розвитку.

Кулачки – не більші за горіх, стопи – завдовжки з мізинець... І це не ляльки, не пупси, а діти, крихітні діти, які, перебуваючи в утробі матері, з якихось причин вирішили народитися раніше за обумовлені природою

терміни. Щороку кількість передчасно народжених дітей в Україні збільшується. Але, якщо ще кілька років тому лікарі виходжували лише немовлят від одного кілограма, то тепер беруться рятувати життя і 500-грамових «поспішайок». Шанс на життя навіть екстремально недоношеним дають сучасні технології – усе завдяки респіраторній дихальній підтримці та препаратам, які дозволяють легеням дихати.

Причин того, чому діти народжуються завчасно безліч. Це і соціальні, коли є якісь стресові ситуації чи негаразди в сім'ї, і медичні – пережиті захворювання, інфекції. Оскільки медицина постійно йде вперед, сьогодні є можливість штучно доношувати вагітність, чого не було ще кілька років тому, коли її просто переривали. Новонароджені “поспішайки”, вага яких може становити неповні два кілограми або й півкілограма, одразу потрапляють до реанімації, оскільки більшість із них не може самостійно дихати. Сьогодні, практично в усіх лікарнях діє принцип кенгуру: немовлят викладають на груди матері чи батька, навіть за умови перебування на штучній вентиляції легень. Відтак ці діти краще сприймають лікування, бо відчувають серцебиття, подих рідної їм людини. Батьки, які співають дитинці пісні, розмовляють з нею, постійно погладжують, допомагають їй швидше відновитися, одужати.

Слід відмітити, якщо передчасно народжені діти почали розвиватися вчасно і впродовж року наздоганяють біологічний вік своїх ровесників, то жодного додаткового догляду не потребують.

На жаль, вагітність не завжди завершується тоді, коли цього очікують. І якщо в наш нелегкий час люди вже звикли нарікати на життя і зневірились, то батьки передчасно народжених дітей усім серцем вірять в диво. Завдяки їхнім щирим молитвам та безперервній праці лікарів, це диво може щодня усміхатися, вередувати, ходити в садок, до школи і жити повноцінним життям.
